

TRAPAS V CIZINĚŠ - ANEB ĀĀĀĀ I VĀ UDE JSOU

Sobota, 30 listopad 2019

Rychle

jsem se vylĀĀil z domnĀ›nky, Ā›e potkat rodilĀĀho ĀĀĀcha v severnĀ- Americe, je mĀ›lo pravdĀ›podobnĀĀ. PĀ™mi jednĀĀ z prochĀ›jek krĀ›snĀ›m mĀ›stem Vancouver, jsem si nemohl nevĀ›jmnout Ā›eny, kterĀ› boj s Ā›asem jiĀ› prohrĀ›vala. Ale nehdala tuto vĀ›jku vzdĀ›t. NeuvĀ›Ā›enĀ› v minisukni, pĀ™estoĀ›e jiĀ› nebylo Ā›-m se pochlubit.

NalĀ›-Ā›enĀ› jako indiĀ›n na vĀ›leĀ›nĀĀ stezce, a noĀ›ky vĀ›zely v botkĀ›ch s neskuteĀ›nĀ› vysokĀ›mi podpatky. "Ty mĀ›Ā› ale rĀ›nu!", neodolal jsem a Ā™ekl polohlasnĀ› Ā›esky, kdyĀ› mne mĀ›jela. "Ahoj". OdpovĀ›dĀ›la na mĀ› nejapnĀ› kompliment a jĀ› si v ten okamĀ›ik pĀ™Ā›l, abych se na mĀ›stĀ› vypa™il. Od tĀĀ doby si dĀ›vĀ›m pozor a zaslechnu-li Ā›eĀ›tinu, vĀ›dy sluĀ›nĀ› pozdravĀ›m - "DobrĀ› den", a hlavnĀ› vĀ›as, abych nebyl nucen vyslechnout nĀ›co, co mĀ›m uĀ›-m definitivnĀ› nepatĀ™Ā›. JenomĀ›e nĀ›hoda je nĀ› kdy blbec, s tĀ›m nic neudĀ›Ā›te.

Ā›ijeme

v KanadĀ› a manĀ›elka plĀ›inovala navĀ›tĀ›vit rodinu v ĀĀĀchĀ›ch a informovala mne, Ā›e s digitĀ›lnĀ›m promĀ›taĀ›em fotografiĀ›, kterĀ› vloni jako dĀ›rek pĀ™ivezla, nenĀ›maminka spokojenĀ›, Ā›e chce fotky, kterĀĀ si mĀ› Ā›e zastrĀ›it za kredenc, a Ā›e tu malou placatou televizi nebude s sebou tahat po nĀ›vĀ›tĀ›vĀ›ch.

"TakĀ›e

prosĀ›m tĀ›, vytiskni asi dvacet fotek. JakĀĀ, to nechĀ›m na tobĀ›, ale hlavnĀ› dĀ›vej pozor, aĀ› na nich vypadĀ›m sluĀ›nĀ›!" a hluboce vzdychla, zmoĀ›ena pĀ™Ā›pravami na cestu. "Tak to jĀ› si netroufĀ›m," brĀ›nil jsem se, neboĀ› po tĀ™icetiletĀĀm manĀ›elstvĀ› o tom vĀ›m svĀĀ. "StĀ›hnu fotky z poĀ›-taĀ›e na memory stick, zajedeme do fotoshopu, a ty si vybereĀ›." Tak se i stalo. Ve fotoshopu si manĀ›elka vybrala fotografie, na kterĀ›ch si byla jista, Ā›e jĀ› to docela sluĀ›Ā› a odeĀ›la s poznĀ›mkou - "Jdu se kouknout po nĀ›jakĀ›ch botkĀ›ch, nemohu pĀ™eci jet do ĀĀĀ naboso." MnĀ› se na pĀ›r vte™in vybavila police plnĀ› bot, kterĀ›mi by snad obula vĀ›jechny Ā›enskĀ› v ĀĀĀ-nĀ›. Ale zaplaĀ›il jsem chmurnĀĀ myĀ›lenky a pustil se do prĀ›ice. StaĀ›il jsem jeĀ›tĀ› zaznamenat, Ā›e k vedlejĀ›-mu poĀ›-taĀ›i pĀ™iĀ›el starĀ›-pĀ›r. MuĀ› i Ā›ena byli elegantnĀ› obleĀ›eni a jemnĀ› vĀ›nĀ› parfĀĀmu lechtala mĀĀ chĀ™Ā-pĀ›. VĀ›iml jsem si, Ā›e se Ā›ena k muĀ›i nĀ›Ā›nĀ› tulĀ› a dokonce, Ā›e jej lehounce popleskala po zadku. Vzdal jsem se ze sluĀ›nosti dalĀ›-ho pozorovĀ›nĀ› a rozhodl se vĀ›novat prĀ›ici na fotografiĀ›ch. I kdybych se ale snaĀ›il sebevĀ›c, nebylo mi pĀ™Ā›no - uslyĀ›el jsem krĀ›snou ryzĀ› Ā›eĀ›tinu s lehkĀ›m vzruĀ›enĀ›m v hlase: "VĀ›Ā›-Ā›ku, Ā›e sis vĀ›era vzal ten modrĀ› prĀ›Ā›ek, co ti na veĀ›-rku dal Tonda? Ā›Ādil jsi jako za mlada. JĀ› si nemohu dneska ani sednout, uĀ› jsem tomu odvykla". A opĀ›t partnera lehounce popleskala po zadku. ĀĀĀtina mne nepĀ™ekvapila, ale co jsem vyslechl, mi vzalo dech.

Bylo

pozdĀ› se pĀ™edstavit a popĀ™Ā›t hezkĀ› den. Rozhovor, k mĀĀmu zdĀ›Ā›enĀ›, zachĀ›jel stĀ›le hloubĀ›ji do intimnostĀ› minulĀĀ vĀ›nivĀĀ noci, jĀ› se nervozitou poĀ›al potit a v duchu jsem jim nadĀ›val, Ā›e my s manĀ›elkou bychom se o takovĀ›ch intimnostech ne bavili na ve™ejnosti ani v TanzĀ›nii.

SnaĀ›il

jsem se neslyĀ›et, ale protoĀ›e Ā›ivot je sloĀ›itĀ› a utrpenĀ› na svĀ›tĀ› nenĀ› jeĀ›tĀ› mĀ›lo, rozletĀ›ly se dve™e do fotoshopu a mĀ› Ā›ena, nic netuĀ›Ā›-cĀ›, jadrnou Ā›eĀ›tinou spustĀ›: Ā›ĀPepo, uĀ› budeĀ›i hotov? JĀ› musĀ›m jeĀ›tĀ› do jinĀĀho krĀ›mku, tady nemĀ›-Ā›Ā›dnĀĀ poĀ™Ā›dnĀĀ boty...Ā›e Pepa Kouba - taky se vĀ›im nĀ›co podobnĀĀho stalo?

